

**D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto
mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, Nov. 1530

Excitatio ad mundi contemptum, ex consideratione profectus inde
nascentis, & ex desiderio veræ ac diuinæ perfectionis.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55472)

Nunc enim videmus, quomodo charitas dei in hominum animabus refriguit, quomodo amor mundi inualuit, quomodo ignis concupiscentiae, feruor superbiae, flamma auaritiae homines incendunt, ita quod pene omnes quae sua sunt quaerunt: non quae Iesu Christi. De carnis exquisita sustentatione, non de animae puritate, & cordis custodia sunt solliciti. Potius quaerunt praesentis vitae incommoda quam gehennae aeterna euadere praeter cetera tormenta. Quomodo ergo non curas hanc syluam sine mora exire, ne comburaris in ea igne prauitatis & culpae. Postremo ad tantum lapsum, nunc deuenit ecclesia in vulgo & clericis: quodque deflendum est magis, etiam in religionibus multis: ut ipsa ecclesia comparetur merito ciuitati antiquae, maiori ex parte collapsae, deuictae, destructae, in qua vndique hostibus patet ingressus. Non ergo securum est habitare in vrbe huiusmodi: sed ad loca confugiendum munita: quemadmodum insegutum esset manere in claustro regularibus obseruantijs destituto. Si in super fragilitatem nostram rite pensesmus, quam proni ad mala & tardi ad bona: quaeremus locum salutis animae aptiorem, occasiones peccandi vitantes.

Phil. 2

Excitatio ad mundi contemptum, ex consideratione profectus inde nascentis, & ex desiderio verae, ac diuiniae perfectionis.

Art. XVIII.

Vdi filia & vide & inclina aurem tuam, & obliuiscere populum tuum, Psalm. 44 & domum patris tui: & concupiscent rex decorem tuum. Verba haec quaeuis ad literam exponantur de ecclesia quae est

quæ est sponsa Christi vniuersalis: vel de virgine
gloriosa, quæ est sponsa Christi singularis: mora
liter tamen exponuntur de qualibet anima de-
uota, quæ est sponsa Christi particularis. Omnis
namq; anima, secundum Augustinum, aut Chri-
sti sponsa est, aut diaboli adultera. Ait ergo san-
ctus propheta vnicuiq; animæ fideli, Oblivisce-
re populum tuum & domum patris tui. Hoc est,
terrena ista pro deo contemne, cognatos, propin-
quos, & omnem carnalem affectum relinque: vt
tota tua affectio sit ad deũ, spiritualibus donis de-
teris, omni virtute & gratia adoreris. Quo em̄
mundana magis perfecte & prompte contem-
pseris: eo cœlestibus bonis copiosius fulcieris.

Gregori⁹. Hinc Gregori, Pulchre, inquit, a creaturis amo-
rem retrahit: qui in creatorem omnis pulchritu-
dinis fontem cordis passibus tēdit. Si ergo o ani-
ma christiana hæc feceris: concupiscet rex regũ,
dominus vniuersorum Christus vnigenitus Dei
decorem tuum, id est, interiorē tuum ornatum,
reformationem internam, sapientiæ tuæ clarita-
tem, charitatis ardorem, omniumq; virtutũ tua-
rum fulgorem: dicet tibi illud ex Canticis, Quam
pulchra es amica mea & decora. Imo te tã pul-
chram ac splendidam diliget, te cœlesti lumine,
& fructibus spūs sancti fœcundabit, te sibi æter-
naliter sociabit, vt ad libitum ipso dulcissime at-
que plenissime perfruaris, in quo totius beaitu-
dinis vera plenitudo consistit. Nimirũ delitiæ dei

Cant. 4.

Prou. 8. sunt esse cum anima tali: eamq; quotidie exube-
rantiori gratia decorabit, piissimã visitatiõe ex-
hilarabit. Tanti igitur profectus intuitu, tanta
nobilitatis affectu contemnamus ex corde hunc
mundum vanissimum, & omne variabile, indige-
gens,

gens, & caducum a deo altissimo abstractiuum. Quippe quod nostrum nequit satiare, contentare, aut felicitare affectum. August. id sic protestā Augusti
 te, Ad imaginem dei creata rationalis anima ceteris omnibus occupari potest: repleti non potest. Capacem enim dei, quicquid deo minus est non replebit. Et rursus, Domine (inquit) fecisti cor nostrum propter te, & inquietū est donec perueniat ad te. Atqui satis iam dictum est, quod anima nostra quo magis in terrenis distenditur, temporalibus occupatur, mundanis afficitur: eo minus occupatur, colligitur, & afficitur circa deum. Vt ergo indefinenter queat occupari in deo per contemplationem sinceram, dilectionem feruētē, meditationem profundam, orationem frequentem, laudem & gratiarum actionem prae cordialem: auertamus eam ab vniuersis que mundi sunt, & diuinæ liberalitati eam cōtinuo substernamus et applicemus. Sic etenim mirabiliter crescet in gratia dei. Hanc veram, deiformem ac nobilem perfectionem, omnibus bonis seculi huius incomparabiliter desiderabiliorem ac praestantiorem sic impense affectemus, amemus, & conseruemus: ut eius desiderio & amore mundum, & quae mundi sunt, integerrime contemnamus tanquam nihilum & inane. Neque putemus nos aliquid magnum peragere, si pro tam diuinis & supernaturalibus bonis terrena & infima relinquamus. Sed deo humiliato spiritu gratias decantemus, quod corda nostra docuit, illuminauit, erexit, ad deserendum & cognoscendum vanitatem & vilitatem omnium mundanorum. Vere siquidem beati sunt, quos tu Plal. 93.
 domine ita docueris, ad mundi contemptum induxeris, ad spiritualis vitae perfectionem promoueris.

F ueris.

DIONYSII CARTHV.

ueris. Nonne mi frater ingeniose, obtenebratam tibi mentem habere videtur, qui his lectis, auditis, & cognitis ad mundi despectum non prouocatur, ad deiformem perfectionem præactam non inflammatur? Noli ergo amore minimorum amittere maxima. Noli plus oblectari in creaturis, quam creatore. Noli mundo tenacius inhaerere, quam deo. Ecce mundus transit & concupiscentia, vanitas, gloria eius. Qui autem facit voluntatem dei manet in æternum.

Quod quatuor nouissimorum intenta consideratio ad mundi contemptum eminenter inducit.

Articulus XIX.

Excl. 7.

Memorare nouissima tua, et in æternum non peccabis. Non iam duntaxat lapidei, sed et ferrei cordis est, quæ ad dei timorem & mundi contemptum, ad uitæ emendationem, ad mentis custodiam, nec horror diræ mortis, nec

uini iudicij pauor, nec infernalium tormentorum sempiterna acerbitas, neque cœlestis patriæ infinita felicitas incitant & perducunt. Si credis, imo si scias te moriturum, & horam prorsus ignoraueris quoque post hanc vitam non esse statum aut tempus merendi: cur villo momento bene agere prætermittis? cur aliquam horam infructuosam pertransis? cur in tali statu esse præsumis, in quo mori non audes? Fac ergo dilecte quod Salomō ait

Eccles. 9.

Quicquid manus tua potest, instanter operare. Quia nec opus, nec ratio, nec sapientia, nec scientia erunt apud inferos, quo properas. Non imple

sur